

Teljesítés ha a vevő vitatja a számlát

58/2014. Számviteli kérdés Egy kft. szerződés szerinti szolgáltatást nyújtott ügyfele részére. A szolgáltatás természete alapján a felek a teljesítés esetére sikerdíj kifizetésében állapodtak meg. A kft. szerződés szerinti feladatait ellátta, és ennek alapján a sikerdíj összegéről számlát állított ki az ügyfél részére. Az ügyfél a számlát visszaküldte, mondván, hogy a teljesítés ellenértékét nem ismeri el. A kft. a sikerdíj megtérítésére pert indított. Ebben az esetben hogyan számolható el a kft. szerint jogosan igényelt ellenérték? Emellett a kft. a szolgáltatás teljesítéséhez alvállalkozót vett igénybe. Hogyan számolható el az alvállalkozó által a kft. részére számlázott szolgáltatás?

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számviteli törvény) alapján árbevétel csak a szerződés szerinti teljesítés idő szakában, a szerződésben meghatározott feltételek szerinti teljesítés alapján a vevő által elismert, elfogadott számlában rögzített - általános forgalmi adót nem tartalmazó - összegben szabad elszámolni.

Amennyiben a szerződés felek abban egyetértenek (illetve dokumentumokkal hitelt érdemlően igazolható), hogy volt (valamilyen mennyiség és mennyiség) teljesítés, azaz a szolgáltatásnyújtás teljesítése megtörtént, csak a teljesítés nem a szerződésnek megfelelően történt valamilyen paraméterében, és ezért a vevő az eladó által a teljesítésről kiállított számlában szereplő értékeket vitatja, ezért a számlát nem fogadja be, akkor az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXCVII. törvény (a továbbiakban: áfatörvény) szerint a teljesítés megtörtént, arról az áfatörvény szerint számlát kell kiállítani. Ebben az esetben a teljesítésnek a ténye önmagában nem vitatott, csak annak körülményei, paraméterei. **A számlának ilyenkor arról az összegről kellene szólnia, amely összegben a felek megegyeztek (így a számlát arra az összegre módosítják), ennek hiányában az eladó által a szerződés szerint járó ellenértékéről kell szólnia.**

Az előző bekezdésben foglaltak alapján kiállított számla szerinti - általános forgalmi adót nem tartalmazó - értéket ugyanakkor az eladónál vevővel szembeni követelésként és értékesítés nettó árbevételeként nem lehet kimutatni. A számlában szereplő általános forgalmi adót az eladónál az egyéb követelések között, a fizetendő áfakötelezettségekkel szemben kell elszámolni.

Ha a későbbiekben, a felek megegyezésének hiányában a számlában szereplő, eladó szerinti jogos követelés peresítésre kerül, és a bíróság jogerős ítéletében az eladónak ad igazat, akkor az eladó által kiállított számlában szereplő teljesítés az eredeti teljesítés időpontjára visszamenőleg létrejön, annak számviteli és adójogi következményeit az eladónak és a vevőnek is el kell számolnia, az eredeti teljesítés időpontjára visszamenőleg. Ez a számviteli elszámolásban és a kapcsolódó egyes érintett adónemekben önellenőrzést jelent az eredeti teljesítési időpontra vonatkozóan.

[A számviteli törvény 29. § (1) bekezdése, valamint 72. § (2) bekezdésének; áfatörvény 55. § (1) és (2) bekezdése]

62/2013. Számviteli kérdés Amennyiben a felek abban állapodnak meg, hogy a kötelezett általi számlakibocsátás el feltétele a teljesítési igazolás jogosult általi kiállítása, e

megállapodás befolyásolja-e az áfatörvény szerinti kötelezettségek teljesítését (teljesítés id pontja, számlakibocsátási kötelezettség keletkezése)? Befolyásolja-e az el z kérdésre adott választ, ha a jogosult késlekedve állítja ki a teljesítési igazolást?

A kérdés által vázolt esetben a problémát a teljesítési id pont meghatározása, illetve az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: áfatörvény) 163. § (1) bekezdésének és (2) bekezdés c) pontjának való megfelelés jelenti.

Az áfatörvény hivatkozott rendelkezései szerint ugyanis az adóalany a számla kibocsátásáról legkés bb a teljesítésig, illetve el leg fizetése esetében a fizetend adó megállapításáig, de mindkét esetben legfeljebb az attól számított ésszer id n belül köteles gondoskodni. Olyan esetben, amelyben - mint a kérdésben is - csupán számlakibocsátásnak kell megtörténnie, azonban az ellenérték készpénzzel vagy készpénz-helyettesít fizetési eszközzel történ megtérítése nem történt még meg, továbbá amikor a számla áthárított adót tartalmaz vagy annak áthárított adót kellene tartalmaznia, ezen ésszer id 15 napon belüli számlakibocsátási kötelezettséget jelent.

Az áfatörvény 55. § (1) bekezdése alapján teljesítésnek az adóztatandó ügylet tényállásszer megvalósulása tekintend . Mivel a teljesítés fogalmát a törvény nem határozza meg, így ennek vizsgálata során alapvet en a polgári jog szabályaiból szükséges kiindulni.

Az áfatörvény rendszerében bármely ügylet termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás. Figyelemmel ezek áfatörvénybeli fogalmaira, valamint a teljesítés id pontjához való igazodás szükségességére, a konkrét ügyletek vonatkozásában azt szükséges vizsgálni, hogy termékértékesítés esetén a tulajdonosként való rendelkezési jogosultság átszállása megtörtént-e, illetve bármely ügylet esetén a tényállásszer megvalósulás bekövetkezett-e a fizikai megvalósítással vagy a tényállásszer megvalósulás csupán a teljesítés igazolásával jön létre.

Azt szükséges tehát vizsgálni, hogy a felek közötti megállapodás tartalma alapján a teljesítéshez szükséges-e ennek elfogadása és a teljesítésigazolás kiállítása a vev részér l, vagy ett l eltér en a teljesítésigazolás nem magához a teljesítéshez szükséges, hanem például az adóalanyok egymás közötti vagy bels elszámolásához szükséges dokumentációként szolgál.

Amennyiben az ügylet tartalma alapján az állapítható meg, hogy a teljesítésigazolás nélkül nem tekinthet teljesítettnek az ügylet, akkor a teljesítésigazolás kiállításával valósul meg az áfatörvény 55. § (1) bekezdése értelmében vett teljesítés, s ehhez igazodik a számlakibocsátásra nyitva álló határid számítása is. Mindezekhez nem elegend egyszer en a teljesítésigazolás kiállítására vonatkozó kötelezettség szerz désben történ említése, hanem az szükséges, hogy az ügylet valódi tartalma alapján a teljesítésigazolás a teljesítés feltételét képezze (pl. tulajdonosként való rendelkezési jog átszállása tekintetében). Ilyen ügyletekre példaként említhet - sajátosságaiból adódóan - az épít ipar területe.

Amennyiben azonban az ügylet teljesítésének a formális teljesítésigazolás kiállítása nem feltétele, akkor nem ezen igazolás kiállítása tekintend az áfa szabályai szerinti teljesítésnek. Ebben az esetben nem a teljesítésigazolás kiállításától, hanem az ún. fizikai teljesítés napjától kell számítani a számlakibocsátásra nyitva álló határid t. Ilyen esetben, amennyiben a számla kibocsátására a fizikai teljesítést követ több mint 15 nap elteltével kerül sor (akár a teljesítésigazolás hiányára, akár más okra tekintettel), akkor a számlakibocsátó az adózás rendjér l szóló törvény szerinti mulasztási bírsággal sújtható.

[Áfatörvény 55. § (1) bekezdése, 163. § (1) bekezdése és (2) bekezdés c) pontja]